

3. Alekseev S.S. Problemy teoryy gosudarstva y prava. / S.S. Alekseev. – Moskva: Yuryd. lyt., 1979. – 412 s.
4. Metodychni rekomendatsiyi shchodo provedennya pravovoyi ekspertyzy proektiv normatyvno-pravovykh aktiv, skhvaleni postanovoyu kolehiyi Ministerstva yustytsiyi Ukrayiny vid 21 lystopada 2000 roku N 41. // Zbirnyk normatyvno-pravovykh aktiv ta metodychnykh rekomendatsiy. – Kyiv: Vydavnychyy dim, 2001. [Elektron. resurs]: Ofitsiynyy veb-sayt VRU. Rezhym dostupu: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/va041323-00/conv/print1415801510390305>
5. Teoryya gosudarstva y prava. / Pod red. V.K. Babaeva. – Moskva: Yuryst', 2003. – 592 s.
6. Metodychni rekomendatsiyi shchodo zdiysnennya ekspertyzy normatyvno-pravovykh aktiv na vidpovidnist' Konventsiyi pro zakhyst prav lyudyny i osnovopolozhnykh svobod, zatverdzeni Uryadovym upovnovazhenym u spravakh Yevropeys'koho sudu z prav lyudyny Yu.Ye. Zaytsevym vid 15 serpnya 2006 roku. [Elektron. resurs]: Ofitsiynyy veb-sayt VRU. Rezhym dostupu: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/n0003323-06/conv/print1415801510390305>
7. Budz V.F. Poryadok provedennya pravovoyi ekspertyzy normatyvno-pravovoho akta na vidpovidnist' polozhennyam Konventsiyi pro zakhyst prav lyudyny i osnovopolozhnykh svobod 1950 roku u protsesi derzhavnoyi reyestratsiyi normatyvno-pravovykh aktiv u Ministerstvi yustytsiyi Ukrayiny. / V.F. Budz. [Elektron. resurs]: Ofitsiynyy veb-sayt Ministerstvi yustytsiyi Ukrayiny. Rezhym dostupu: <http://www.minjust.gov.ua/17182>
8. Nakaz Ministerstva yustytsiyi Ukrayiny «Pro zdiysnennya ekspertyzy proektiv zakoniv ta proektiv aktiv Kabinetu Ministriv Ukrayiny, a takozh normatyvno-pravovykh aktiv, na yaki poshyruyuet'sya vymoha derzhavnoyi reyestratsiyi, shchodo vidpovidnosti polozhennyam Konventsiyi pro zakhyst prav lyudyny i osnovopolozhnykh svobod ta praktytsi Yevropeys'koho sudu z prav lyudyny» vid 20 serpnya 2008 roku N 1219/7. [Elektron. resurs]: Ofitsiynyy veb-sayt VRU. Rezhym dostupu: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v1219323-08/conv/print1415801510390305>
9. Pro zatverdzhennya Stratehiyi intehratsiyi Ukrayiny do Yevropeys'koho Soyuzu: Ukaz Prezydenta Ukrayiny vid 11 chervnua 1998 roku N 615/98. // Ofitsiynyy visnyk Ukrayiny. – 1998. – N 24. – S. 03.
10. Pro zakhody shchodo vdoskonalennya normotvorchoyi diyal'nosti orhaniv vykonavchoyi vlady: Ukaz Prezydenta Ukrayiny vid 09 lyutoho 1999 roku N 145/99. // Ofitsiynyy visnyk Ukrayiny. – 1999. – N 6. – S. 18.

Рецензент: доктор юридичних наук, професор Лоцихін О.В.

УДК 342.5

Черниш В.О.,

здобувач Державного науково-дослідного інституту МВС України

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС СУБ'ЄКТІВ КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ РОЗВІДУВАЛЬНИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ

У статті аналізуються види контролю за діяльністю розвідувальних органів України та адміністративно-правовий статус державних органів влади, які здійснюють, відповідно до їх компетенції та повноважень, контроль за діяльністю розвідувальних органів України

Ключові слова: розвідувальні органи України, адміністративно – правовий статус, контроль за діяльністю розвідувальних органів, державні органи контролю, суб'єкти контролю, повноваження та компетенція державних суб'єктів контролю за розвідувальними органами

Черныш В.А.,

соискатель Государственного научно-исследовательского
института МВД Украины

АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВОЙ СТАТУС СУБЪЕКТОВ КОНТРОЛЯ ЗА ДЕЯТЕЛЬНОСТЬЮ РАЗВЕДЫВАТЕЛЬНЫХ ОРГАНОВ УКРАИНЫ

В статье анализируются виды контроля за деятельностью разведывательных органов Украины и административно - правовой статус государственных органов власти, осуществляющих в соответствии с их компетенцией и полномочиями, контроль за деятельностью разведывательных органов Украины

Ключевые слова: разведывательные органы Украины, административно - правовой статус, контроль за деятельностью разведывательных органов, государственные органы контроля, субъекты

контроля, полномочия и компетенция государственных субъектов контроля за разведывательными органами

Chernish V.A.,

Researcher State Scientific Research Institute of MIA of Ukraine

ADMINISTRATIVE AND LEGAL STATUS OF SUBJECTS OF CONTROL INTELLIGENCE BODIES UKRAINE

In the paper analyzes the types of control over the activities of the intelligence services of Ukraine and administrative - legal status of the public authorities shall be in accordance with their competence and powers, control over the activities of the intelligence services of Ukraine.

Background is that one of the pressing problems of today in the development of Ukrainian statehood are issues related to ensuring the protection of sovereignty, territorial integrity of Ukraine, economic and information security of Ukraine. An important role is played by intelligence agencies of Ukraine, which, according to current legislation must include the Foreign Intelligence Service; Main Intelligence Directorate of the Ministry of Defense of Ukraine; reconnaissance specially authorized central executive body for state border protection. And if the state takes the responsibility of protecting the sovereignty and territorial integrity of Ukraine, ensuring its economic and information security, in accordance with the provisions laid down in ch.ch.1 - 3. 17 of the Constitution of Ukraine, in connection with the anti-terrorist operation in the east of Ukraine should pay attention to the intelligence bodies of Ukraine, engaged in the collection of information about the real and potential, plans, intentions and actions of foreign states, organizations and individuals that threaten the national interests of Ukraine, as well as events and circumstances relating to national security and defense and on the administrative and legal status, competence and powers of the entities that, in accordance with national law, regulate their activities and and determines the relevance of this article.

The author aims to investigate the administrative and legal status of subjects of control over the activities of the intelligence agencies of Ukraine. To achieve this goal it is necessary to clarify the question relating to controls over the activities of the intelligence agencies of Ukraine, entities entitled to exercise the said control, authority and competence of the regulatory authorities.

The conclusions are that the administrative and legal status of subjects of regulatory control is enshrined rights and obligations, powers and jurisdiction of the appropriate state and public bodies and organizations in varying socio-economic or political sphere of activity of state bodies, this case concerns the sphere of state and public control over the intelligence agencies of Ukraine.

According to current legislation subjects of control over the activities of the intelligence agencies of Ukraine the Verkhovna Rada of Ukraine (Accounting Chamber of Ukraine, the relevant committees and commissions); Ukraine Parliamentary Commissioner for Human Rights; President of Ukraine; National Security and Defense Council of Ukraine; Cabinet of Ministers of Ukraine; central and local executive power within the authority established by law; local governments within the powers defined by law; Prosecutor's Office of Ukraine; Ukraine judicial authorities; citizens of Ukraine and public organizations formed according to the Constitution of Ukraine for and protection of human rights and freedoms and to satisfy their political, economic, social and cultural interests; mass media.

Features of administrative and legal status of public control over the activity of subjects of intelligence agencies of Ukraine is regulated by a number of laws and other regulations, the main ones are: the Constitution of Ukraine, laws of Ukraine and other normative - legal acts and depend on the legal status of a state Audit the activities of the intelligence agencies of Ukraine.

Keywords: intelligence agencies of Ukraine, administrative - legal status, monitor the activities of intelligence agencies, state control authorities, the subjects of control, authority and competence of public entities control over intelligence agencies

Актуальність проблематики. Однією з насущних проблем сьогодення в розвитку української державності є питання, пов'язані з забезпеченням захисту суверенітету, територіальної цілісності України, економічної та інформаційної безпеки України. Важливу роль в цьому відіграють розвідувальні органи України, до яких, відповідно до чинного законодавства необхідно віднести Службу зовнішньої розвідки; Головне управління розвідки при Міністерстві оборони України; розвідувальний орган

спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах охорони державного кордону. І якщо держава бере на себе обов'язок з захисту суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки, відповідно до положень, закріплених в ч.ч.1 - 3 ст. 17 Конституції України [1], то у зв'язку з проведенням антитерористичної операції на Сході України необхідно звернути свою увагу на діяльність розвідувальних органів України, на які покладено обов'язок збирання інформації про реальні та потенційні можливості, плани, наміри і дії іноземних держав, організацій та окремих осіб, що загрожують національним інтересам України, а також про події і обставини, що стосуються національної безпеки і оборони [2] та на адміністративно-правовий статус, компетенцію і повноваження суб'єктів, які, відповідно до національного законодавства, здійснюють контроль за їх діяльністю, що і обумовлює актуальність даної статті.

Ступінь наукової розробки проблеми. Проблема, пов'язаним з забезпеченням національної безпеки, контролем за правоохоронними органами, в тому числі і розвідувальними органами, до яких необхідно віднести Службу зовнішньої розвідки, Головне управління розвідки при Міністерстві оборони України, розвідувальний орган спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах охорони державного кордону, свого часу приділяли увагу наступні фахівці з адміністративного права, державного будівництва та управління: В.Б. Авер'янов, О.Ф. Андрійко, К. Л. Бугайчук, В.М. Гаращук, М. С. Ільницький, О.М. Музичук та деякі інші автори. Разом з тим проблеми, пов'язані з адміністративно-правовим статусом суб'єктів контролю за діяльністю розвідувальних органів України ще не були предметом окремого дослідження, що обумовлює актуальність обраної теми статті.

Мета статті. Автор ставить перед собою завдання дослідити адміністративно-правовий статус суб'єктів контролю за діяльністю розвідувальних органів України. Для досягнення поставленої мети необхідно з'ясувати питання, які стосуються видів контролю за діяльністю розвідувальних органів України, суб'єктів, які мають право здійснювати вказаний контроль.

Виклад матеріалу. Класифікація (типологія) контролю в державному управлінні та за діяльністю правоохоронних органів, зокрема, може здійснюватися за різними ознаками (підставами), тобто за так званими «критеріями класифікації», під якими варто розуміти певні риси та особливості того чи іншого об'єкта (суб'єкта, діяльності), на підставі яких можливе його об'єднання у певні класифікаційні групи, визначення як спільних, так і відмінних ознак кожної з них. Такі критерії дадуть змогу визначити види та підвиди контролю за діяльністю державних органів [3, с. 211], в тому числі і за розвідувальними органами України.

Слід погодитися з позицією О.М. Музичука, який доречно відзначає, що «у чинному законодавстві використовуються різні критерії для класифікації контролю, найбільш поширеними серед яких є: суб'єкт його здійснення, об'єкт (предмет), на який він спрямований, форма, метод, спосіб (засіб) або етап його здійснення» [3, с. 215]. О.Ф. Андрійко робить висновок, що «в основу класифікації видів контролю можуть бути покладені різні критерії - природа суб'єктів контролю, їх завдання, зміст контрольної діяльності, характер контрольних повноважень, характер взаємовідносин суб'єкта контролю з підконтрольним об'єктом, стадії управління, на яких здійснюється

контроль, юридичні наслідки контролю». Продовжуючи свою наукову думку вчена відзначає, що «різні види контролю мають свою специфіку, характерні відмінності, що визначаються у завданнях, у способах, формах здійснення контролю. Усі види державного контролю тісно пов'язані між собою, можуть накладатися, доповнювати один одного, здійснюватися у різному обсязі, з різних позицій та у різних формах» [4, с. 14]. Слід відзначити, що в юридичній літературі існують доробки з приводу здійснення парламентського контролю [5, с. 53; 6, с. 5], президентського контролю [7, с. 12], відомчого контролю [8, с.62] за діяльністю відповідних державних органів, організацій та установ.

В рамках даної наукової статті нас перш за все цікавить така підстава класифікації видів контролю за розвідувальними органами України, як суб'єкт здійснення контролю. Відповідно до Розділу IV Закону України «Про розвідувальні органи України» від 22 березня 2001 року № 2331-III (ст.ст. 24 – 27), який називається «Контроль і нагляд за діяльністю розвідувальних органів України» за діяльністю розвідувальних органів здійснюється контроль Президента України, в тому числі через керовану ним Раду національної безпеки і оборони України; контроль Верховної Ради України; контроль Рахункової палати України та прокурорський нагляд. Інших видів державного контролю та нагляду за розвідувальними органами нашої держави чинним законодавством не передбачено.

Відповідно до положень, закріплених в п.п. 22, 33 ст. 85 Конституції України, до повноважень Верховної ради України, як єдиного законодавчого органу України, серед іншого, належить затвердження загальної структури, чисельності, визначення функцій Служби безпеки України, Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, а також Міністерства внутрішніх справ України; здійснення парламентського контролю у межах, визначених цією Конституцією та законом.

Крім того, адміністративно-правовий статус Верховної Ради України, як суб'єкту контролю за розвідувальними органами України визначається Законом України «Про комітети Верховної Ради України» від 4 квітня 1995 року № 116/95-ВР. В ч. 1 ст. 1 вищезазначеного нормативно-правового акту визначається, що комітет Верховної Ради України (далі - комітет) - орган Верховної Ради України, який утворюється з числа народних депутатів України для здійснення за окремими напрямками законопроектної роботи, підготовки і попереднього розгляду питань, віднесених до повноважень Верховної Ради України, виконання контрольних функцій. Причому, однією із функцій комітетів Верховної Ради України є контрольна функція, яка регламентується положеннями п.п. 7 та 10 ст. 14 зазначеного закону, згідно з якими вона полягає у взаємодії з Рахунковою палатою та погодженні питань, проведенні консультацій щодо призначення на посади та звільнення з посад керівників відповідних державних органів, створенні і ліквідації спеціальних державних органів, що віднесені до предметів відання комітетів, та здійсненні інших погоджень і консультацій у випадках, передбачених законом [10].

Іншим суб'єктом контролю за діяльністю розвідувальних органів України є Президент України. Відповідно до ст. 102 Основного закону України, Президент України є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України,

додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина, а згідно з положеннями п.17 - 19 ч. 1 ст. 106 Конституції України: є Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України; призначає на посади та звільняє з посад вище командування Збройних Сил України, інших військових формувань, до яких належать і розвідувальні органи України, такі як Служба зовнішньої розвідки; Головне управління розвідки при Міністерстві оборони України; розвідувальний орган спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах охорони державного кордону, здійснює керівництво у сферах національної безпеки та оборони держави; очолює Раду національної безпеки і оборони України; вносить до Верховної Ради України подання про оголошення стану війни та у разі збройної агресії проти України приймає рішення про використання Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань.

Відповідно до ст. 107 Конституції України, Рада національної безпеки і оборони України є координаційним органом з питань національної безпеки і оборони при Президентові України. Рада національної безпеки і оборони України координує і контролює діяльність органів виконавчої влади у сфері національної безпеки і оборони. Головою Ради національної безпеки і оборони України є Президент України. Персональний склад Ради національної безпеки і оборони України формує Президент України. До складу Ради національної безпеки і оборони України за посадою входять Прем'єр-міністр України, Міністр оборони України, Голова Служби безпеки України, Міністр внутрішніх справ України, Міністр закордонних справ України. У засіданнях Ради національної безпеки і оборони України може брати участь Голова Верховної Ради України. Рішення Ради національної безпеки і оборони України вводяться в дію указами Президента України. Компетенція та функції Ради національної безпеки і оборони України визначаються законом.

Функції та компетенція, тобто адміністративно – правовий статус суб'єкту контролю за діяльністю розвідувальних органів України, закріплені, крім конституції України, в ст. ст. 3 - 4 Закону України «Про Раду національної безпеки і оборони України» від 5 березня 1998 року № 183/98-ВР [11].

Наступним суб'єктом, який здійснює контроль за певною сферою діяльності розвідувальних органів України є Рахункова палата України. Відповідно до ст. ч. 1 ст. 1 Закону України «Про Рахункову палату» від 11 липня 1996 року № 315/96-ВР, Рахункова палата є постійно діючим органом контролю, який утворюється Верховною Радою України, підпорядкований і підзвітний їй. Рахункова палата здійснює свою діяльність самостійно, незалежно від будь-яких інших органів держави [12]. Що стосується адміністративно – правового статусу цього суб'єкту контролю за діяльністю розвідувальних органів України, то необхідно відзначити, що відповідно до положень, закріплених в п. 10 ст. 6 вищезазначеного закону, Рахункова палата України, серед іншого, перевіряє за дорученням Верховної Ради України відповідно до свого статусу кошторис витрат, пов'язаних з діяльністю Верховної Ради України та її апарату, допоміжних органів і служб Президента України та апарату Кабінету Міністрів України, а також витрачання коштів державними установами та організаціями, що діють за кордоном і фінансуються за рахунок Державного бюджету України. До останніх необхідно віднести і діяльність розвідувальних органів України. Іншими

словами, Рахункова палата України, як суб'єкт контролю за діяльністю розвідувальних органів України здійснює контроль за витратою коштів Державного бюджету України на утримання розвідувальних органів України і фінансування їх діяльності.

Ведучи мову про адміністративно-правовий статус суб'єктів контролю за діяльністю розвідувальних органів України, неможливо не відзначити, що згідно з національним законодавством, закріпленим в п. 3 ст. 121 Конституції України та п.3 ч. 1 ст. 2 Закону України «Про прокуратуру» від 14.10.2014 № 1697-VII [13], прокуратура України становить єдину систему, на яку покладається, серед іншого, нагляд за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство. В спеціальному законі, а саме в ст. 27 Закону України «Про розвідувальні органи України» від 22 березня 2001 року № 2331-III визначається, що нагляд за додержанням розвідувальними органами України законів України здійснюється Генеральним прокурором України і уповноваженими ним прокурорами відповідно до Конституції та законів України. Але ч. 2 ст. 27 зазначеного закону передбачене положення, згідно з яким відомості про осіб, які конфіденційно співробітничали або співробітничали з розвідувальним органом України, належність конкретних осіб до кадрового складу розвідувальних органів, а також організаційно-штатна структура розвідувальних органів до предмета прокурорського нагляду не входять.

Необхідно відзначити, що відповідно до ч. 2 ст. 6 Закону України «Про демократичний цивільний контроль над Воєнною організацією і правоохоронними органами держави» від 19 червня 2003 року № 975-IV, суб'єктами цивільного контролю над Воєнною організацією і правоохоронними органами держави є: Верховна Рада України; Уповноважений Верховної Ради України з прав людини; Президент України; Рада національної безпеки і оборони України; Кабінет Міністрів України; центральні та місцеві органи виконавчої влади в межах повноважень, визначених законом; органи місцевого самоврядування в межах повноважень, визначених законом; прокуратура України; судові органи України; громадяни України та громадські організації, утворювані відповідно до Конституції України для здійснення та захисту прав і свобод громадян та задоволення їхніх політичних, економічних, соціальних, культурних інтересів; засоби масової інформації [14].

Висновок. Підсумовуючи вищевикладене відносно адміністративно-правового статусу суб'єктів контролю за діяльністю розвідувальних органів України необхідно відзначити наступне. На нашу думку, адміністративно-правовий статус суб'єктів контролю являє собою нормативно закріплені права та обов'язки, повноваження та компетенцію відповідних державних та громадських органів та організацій у тій чи іншій соціально-економічній або політичній сфері діяльності державних органів, в нашому випадку це стосується сфери державного та громадського контролю за діяльністю розвідувальних органів України.

Відповідно до чинного законодавства суб'єктами контролю за діяльністю розвідувальних органів України є Верховна Рада України (Рахункова палата України, відповідні комітети та комісії); Уповноважений Верховної Ради України з прав людини; Президент України; Рада національної безпеки і оборони України; Кабінет Міністрів України; центральні та місцеві органи виконавчої влади в межах

повноважень, визначених законом; органи місцевого самоврядування в межах повноважень, визначених законом; прокуратура України; судові органи України; громадяни України та громадські організації, утворені відповідно до Конституції України для здійснення та захисту прав і свобод громадян та задоволення їхніх політичних, економічних, соціальних, культурних інтересів; засоби масової інформації.

Список використаних джерел

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. - 1996. - № 30. - Ст. 141.
2. Про розвідувальні органи України : Закон України від 22 березня 2001 року № 2331-III // Відомості Верховної Ради України. - 2001. - № 19. - Ст.94.
3. Музичук О.М. Контроль за діяльністю правоохоронних органів в Україні: адміністративно – правові засади організації та функціонування : дис...докт. юрид. наук: 12.00.07 / Музичук Олександр Миколайович. – Х., 2010. – 481 с.
4. Андрійко О. Ф. Види державного контролю у сфері виконавчої влади та їх спрямованість // Державний контроль у сфері виконавчої влади : наукова доповідь / за заг. ред. В. Б. Авер'янова. – К. : Юрнаукацентр, 2000. – С. 13–18.
5. Бугайчук К. Л. Парламентський контроль за дотриманням прав та свобод громадян в діяльності органів внутрішніх справ / К. Л. Бугайчук // Право і безпека. – 2004. – Т. 3. – № 4. – С. 53–57.
6. Литвин В. Під парламентським і громадським контролем запрацюють конституційні норми, спрямовані на забезпечення гідного життя народу [Вітання Голови Верховної Ради України Володимира Литвина учасникам установчого з'їзду Всеукраїнської громадської організації «Всеукраїнське об'єднання депутатів місцевих рад»] / Литвин В. // Хрещатик. – 04.10.2005. – № 145. – С. 5.
7. Тарасов А. Президентский контроль за правоохранительной деятельностью / А. Тарасов // Професионал. – 2002. – № 4. – С. 12–15.
8. Ільницький М. С. Відомчий фінансовий контроль в системі органів внутрішніх справ України / М. С. Ільницький // Наше право. – 2009. – № 1. – Ч. 1. – С. 62–68.
9. Адміністративне право України. Академічний курс: Підруч.: У двох томах. Том 1. Загальна частина / Ред. колегія: В. Б. Авер'янов (голова). - К.: Видавництво «Юридична думка», 2004. - 584 с.
10. Про комітети Верховної Ради України: Закон України від 4 квітня 1995 року № 116/95-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1995. - № 19. - Ст.134.
11. Про Раду національної безпеки і оборони України : Закон України від 5 березня 1998 року № 183/98-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1998. - № 35. - Ст.237.
12. Про Рахункову палату: Закон України від 11 липня 1996 року № 315/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. - № 43. - Ст.212.
13. Про прокуратуру від 14.10.2014 № 1697-VII // Відомості Верховної Ради. – 2015. - № 2-3. - Ст.12.
14. Про демократичний цивільний контроль над Воєнною організацією і правоохоронними органами держави : Закон України від 19 червня 2003 року № 975-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. - № 46. - Ст.366.

References:

1. Konstytutsiya Ukrayiny // Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny. - 1996. - # 30. - St. 141.
2. Pro rozviduval'ni orhany Ukrayiny : Zakon Ukrayiny vid 22 bereznya 2001 roku # 2331-III // Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny. - 2001. - # 19. - St.94.
3. Muzychuk O.M. Kontrol' za diyal'nistyuu pravookhoronnykh orhaniv v Ukrayini: administratyvno – pravovi zasady orhanizatsiyi ta funktsionuvannya : dys...dokt. yuryd. nauk: 12.00.07 / Muzychuk Oleksandr Mykolayovych. – Kh., 2010. – 481 s.
4. Andriyko O. F. Vydy derzhavnoho kontrolyu u sferi vykonavchoyi vlady ta yikh spryamovanist' // Derzhavnyy kontrol' u sferi vykonavchoyi vlady : naukova dopovid' / za zah. red. V. B. Aver"yanova. – K. : Yurnaukatsentr, 2000. – S. 13–18.
5. Buhaychuk K. L. Parlament's'kyu kontrol' za dotrymannyam prav ta svobod hromadyan v diyal'nosti orhaniv vnutrishnikh sprav / K. L. Buhaychuk // Pravo i bezpeka. – 2004. – T. 3. – # 4. – S. 53–57.
6. Lytvyn V. Pid parlament's'kym i hromads'kym kontrolem zapratsyuyut' konstytutsiyni normy, spryamovani na zabezpechennya hidnoho zhyttya narodu [Vitannya Holovy Verkhovnoyi Rady Ukrayiny Volodymyra Lytvyna uchasykam ustanovchoho z"yizdu Vseukrayins'koyi hromads'koyi orhanizatsiyi «Vseukrayins'ke ob"yednannya deputativ mistsevykh rad»] / Lytvyn V. // Khreshchatyk. – 04.10.2005. – # 145. – S. 5.

7. Tarasov A. Prezydent'skyy kontrol' za pravookhranytel'noy deyatel'nost'yu / A. Tarasov // Professyonal . – 2002. – # 4 . – S. 12–15.
8. Il'nyts'kyu M. S. Vidomchyy finansovyy kontrol' v systemi orhaniv vnutrishnikh sprav Ukrayiny / M. S. Il'nyts'kyu // Nashe pravo. – 2009. – # 1. – Ch. 1. – S. 62–68.
9. Administratyvne pravo Ukrayiny. Akademichnyy kurs: Pidruch.: U dvokh tomakh. Tom 1. Zahal'na chastyna / Red. kolehiya: V. B. Aver"yanov (holova). - K.: Vydavnytstvo «Yurydychna dumka», 2004. - 584 s.
10. Pro komitety Verkhovnoyi Rady Ukrayiny: Zakon Ukrayiny vid 4 kvitnya 1995 roku # 116/95-VR // Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny. – 1995. - # 19. - St.134.
11. Pro Radu natsional'noyi bezpeky i oborony Ukrayiny : Zakon Ukrayiny vid 5 bereznya 1998 roku # 183/98-VR // Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny. – 1998. - # 35. - St.237.
12. Pro Rakhunkovu palatu: Zakon Ukrayiny vid 11 lypnya 1996 roku # 315/96-VR // Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny. – 1996. - # 43. - St.212.
13. Pro prokuraturu vid 14.10.2014 # 1697-VII // Vidomosti Verkhovnoyi Rady. – 2015. - # 2-3. - St.12.
14. Pro demokratychnyy tsyvil'nyy kontrol' nad Voyennoyu orhanizatsiyeyu i pravookhoronnyy orhanamy derzhavy : Zakon Ukrayiny vid 19 chervnya 2003 roku # 975-IV // Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny. – 2003. - # 46. - St.366.

Рецензент: доктор юридичних наук, доцент Охріменко І.М.

УДК 343.163 (477)

Шандула О. О.,

кандидат юридичних наук, доцент кафедри
організації судових та правоохоронних органів

Національного юридичного університету України ім. Ярослава Мудрого

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ

ЯК ОСНОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ЕТИКИ ПРОКУРОРІВ УКРАЇНИ

У статті досліджено роль міжнародних стандартів у формуванні вимог до професійної етики та поведінки працівників прокуратури України. Зроблено висновок про відповідність національних правил прокурорської етики міжнародним документам з питань прокуратури. Обґрунтовано необхідність розробки Кодексу професійної етики прокурорів відповідно до положень міжнародних актів.

Ключові слова: прокуратура, професійна етика прокурора, міжнародні стандарти, засади діяльності прокуратури, правила поведінки.

Шандула А. А.,

кандидат юридических наук, доцент кафедри
организации судебных и правоохранительных органов

Национального юридического университета им. Ярослава Мудрого

МЕЖДУНАРОДНЫЕ СТАНДАРТЫ КАК ОСНОВА

ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ЭТИКИ ПРОКУРОРОВ УКРАИНЫ

В статье исследована роль международных стандартов в формировании требований к профессиональной этике и поведению работников прокуратуры Украины. Сделан вывод о соответствии национальных правил прокурорской этики международным документам по вопросам прокуратуры. Обоснована необходимость разработки Кодекса профессиональной этики прокуроров в соответствии с положениями международных актов.

Ключевые слова: прокуратура, профессиональная этика прокурора, международные стандарты, принципы деятельности прокуратуры, правила поведения.

Shandula A. A.,

candidate of juridical sciences, associate professor
organizations of judicial and law enforcement agencies
National legal university Yaroslav Mudrogo's name